

IACOBI PHILIPPI
TOMASINI PATAVINI
EPISCOPI AEMONIENSIS

ELOGIA

Virorum Literis & Sapientia Illustrum
ad viuum expressis imaginibus exornata.

Ad

SACRAM MAIESTATEM CHRISTIANISSIMAE

REGINÆ ANNÆ

Gallie & Navarra Regentis.

*fol. p. 301-305
x ALANO P.*

PATAVII, ex Typographia Sebastiani Sardi. M DC XLIV.

SUPE RIORVM PERMISSV.

Kt. 391

IVLIANVS RICCIUS, nobilis Florentinus, Græcam linguam priuatim & publicè aliquot annos in Taurinensi, deinde in Patauino Gymnasio docuit. Vir lepidus, in concinnandis carminibus etruscis mirè facilis: corporis tamen cultu adeo sordido, sine propter fortunæ tenuitatem, siue ita ferente ejus genio; vt omnem ferè ingenij famam suimet neglectu obscuraret. Senectute aduersâq; valetudine ingrauescens, Scholæ non nunquam ludibrio: multa præter rationem in medium protulit: nullius laboris pertæsus, donec annis viriumq; debilitate confectus Patauij expiraret anno M.DC. xxxviii. die primâ Septembris.

PROSPER ALPINVS.

D Montium Vicentinorum radices, quæ Germanicis alpibus cõmitemur, jacet Marostica, oppidum peramicum, foliq; vbertate non minùs, quàm aëris salubritate conspicuum: quippe quod pestilentia, quantumvis finitimis locis grassante, nunquam tactum fuisse, constans est incolarum fama. Hic auram vitalem hausit PROSPER ALPINVS ann. M.D. LIII. die xxiii. Nouembris Francisco patre, Medico sui temporis insigni. Is licet ab ineunte ætate armis addictior videretur simili cum Paulo fratre propensione, qui in ditione Mediolanensi Tribuni militum & Commisarii munere functus, Stazani

& Ca.

& Carezani Prætor obiit; ſaniori tamen conſilio, optimiq; parentis imitatione bonis literis operam dare decreuit. Imbutus itaq; ijs diſciplinis quæ ingenuum adoleſcentem decent, Patauium cùm veniſſet, ab Vniuerſitate Philoſophorum & Medicorum primò Reſtoris Vicarius, mox Syndicus electus eſt. Quibus muneribus tantâ prudentiâ ac moderatione ſe geſſit; vt non modò Studioſis omnibus, ſed vniuerſo Profeſſorum ordini ſe charum & amabilem præbuerit. Quo ſanè tempore cùm maxima diei pars publicis negotijs ipſi efflueret, nocturnis ſtudijs & meditationibus deperditas horas cõpenſare ſolebat. idq; tantâ animi contentione; vt quadriennio nondum exacto fauſtâ omnium acclamatione vtriuſq; facultatis lauream reportauerit die XXVIII. Aug. añ. M.D. LXXVIII. Promotoribus Viris cl. Hieronymo Mercuriali, Franciſco Piccolomineo, Iacobo Zabarella, Hieronymo Capiuacceo, Bernardino Truiſano, Albertino Bottono, Ioanne Carpinero, & Annibale Pimbiolo. Hiſce honoribus vix auctus in Oppidum Campi Sancti Petri publico ſtipendio inuitatur. Sed cùm ad altiora aspiraret viuידus ejus animus, non diu ibi hæſit. Quo .n. flagrabat deſiderio indagandi veram exoticorum quorundam ſimplicium, & præcipuè Baſſami, hiftoriam, Galeni exemplo externas & longinquas regiones peragrarè cõſtituit. Fauit doctiſſimi Viri conatibus fortuna, electo per ea tempora Ægypti Conſule Georgio Hemo: qui inter plurimos id muneris ambientes Proſperum noſtrum ſibi medicum delegit: cum quo die XII. Septemb. anni M.D. LXXX. Veneuijs ſoluens, difficili & periculofâ navigatione initio

Iulij

Iulij subsequentiſ Cayrum ingreſſus eſt. Triennium integrum cum humaniſſimo patrono ibi tranſegit Alpinus: quo & peritos ac fidẽ dignos homines curioſe ſciſcitando, & varia ipſe loca obeundo quid in publicum bonum contulerit, teſtantur opera, quæ edidit, & quæ in hæredum ſcrinijs ſeruantur. Ex Ægypto reuerſus, & Venetijs aliquandiu moratus, Genuam ab Andrea Doria Melphorum principe ad proprię valetudinis cuſtodiam ingenti honorario accerſitur: in cujus aula non ſolum, ſed in vniuerſa vrbe medicinam tantâ felicitate exercuit, vt Medicorum ejus ſeculi coryphæus meritò audiret. Increbrefcente itaq; in dies ejus famâ, prudentiſſimus Senatus Venetus non tulit diutius ſibi tantum eripî ornamentum. Vacante. n. jam aliquot annos Simplificum Medicamentorû cathedrâ, ſolum Alpinum aptum judicauit, qui illam pro loci dignitate exornaret. Ægrè igitur à Doria dimiſſus Pataviū venit: vbi publicè in Scholis & Horto, priuatimq; in ædibus ſuis docendo tantam ſibi exacti judicij famam cõparauit, vt doctiſſimus quiſq; Botanicorum in dubijs & controuerſis ſimplicibus ejus tanquam ex tripode ſententiam peteret. Sic ille publico ſemper bono intentus ad extremum vixit: quamuis infirmâ & inconstantia valetudine vteretur, ex longinquis & diuturnis peregrinationibus procul dubio contractâ, & præſertim ſæuiſſimâ arthritide: cujus cauſâ artuum munere interdum priuabatur. Acceſſit poſtremò ſurditas adeo grauis, vt ne maximos quidem ſonos perciperet. Meditari tunc cepit tractatum *De Surditate*: quo profitebatur Vir acutiſſimus, Medicorum neminem ve-

ram affectionis illius naturam hæcenus afsecutum fuiſſe .
 Sed fata extremam Operi manum negârunt . Superueni-
 ente .n. lentâ febre ann. M. DC. xvi. menſe Nouembri vi-
 uere deſijt eâdem, qua natus erat, die, relictis è lectiſſimâ
 conjuge Bartholomæâ Tharſiâ ciue Patauina quatuor li-
 beris . Ex quibus M. Antonius I.C. & magnæ ſpei adole-
 ſcens peſtilentiâ anni M. DC. xxxi. ſublatus eſt: Alpinus, qui
 jam annos aliquot Venetijs medendi peritiâ clarus poſt-
 quam Patri in Simplicium profeſſione poſt Ioannem Præ-
 uotium ſucceſſiſſet, diſruptâ pulmonis vomicâ die xii. De-
 cembris M. DC. xxxvii. obiit: Mauritius Monachus Caſſi-
 nenſis, Sacræ Theologiæ doctör, qui nobis iſta ſcribenti-
 bus anno M. DC. XLIV. in aſmo contabuit. Superest Pau-
 lus, Marti potiùs quàm Mineruæ natus: apud quem hæc
 Parentis manuſcripta ſeruantur.

Prælectiones in Gymnaſio Patauino publicè habitæ.

De Surditate Tractatus imperfectus.

*De Medicinâ Ægyptiorum Liber V. addendus quatuor alijs
 jam editis: qui etiam innumeris locis aucti & locupleta-
 ti ſunt.*

*De Naturali rerum in Ægypto obſervatarum Hiſtoria Li-
 bri V. varijs Plantarum, Lapidum, & Animalium ico-
 nibus exornati.*

*Quæ omnia ab inertis cuiuſdam fuci inſidijs, qui ex alienis
 laboribus famam captare ſtudet, non ſine labore præ-
 ſeruata ſunt.*

Typis edita.

De præſagienda Ægrotantium Vita & Morte Lib. V.

De

De Medicina Methodica Lib. XIII.

De Medicina Ægyptiorum Lib. IV.

De Plantis Ægypti Lib. I.

De Balsamo Dialogus.

De Rha-Pontico Thracico Libellus.

De Plantis Exoticis Lib. II. ab Alpino filio completi & vulgati.

PAVLVS ARGOLVS.

ARGOLORVM familia inter Marfos nobilissima. Properante enim in Italiam Carolo Andegauenſium Duce, atq; hortatu Clementis III. Romæ Pontificis contra Sueuos Principes, Eccleſiæ hoſtes, Regnum vtriuſq; Siciliae inuadente; quorſdam Argolorum familiae è Galliâ Narbonenſi Arelatenſes patricos Regem cum triginta triremibus è Maſſilia ſoluentem anno reparatæ ſalutis M. CC. LVI. ſecutos conſtat. Eorum vni Ludouicus, Gaſpar alteri nomen erat: qui poſtea Argolis in Italiâ originem aſſeruerunt. Amiſſo ſiquidem Tolofiorum (ita olim cognominabantur Arelate) cognomine *de Gallis* à Galliarum Regis fratris obſequio, interdum *Arly* à patria dicti ſunt: (Arles enim Arelate Gallicâ voce, ſiue Arguli indigetatur) donec immutato vocabulo pro *Arly*s dicti ſunt *Argoli*. Aſeruat in domeſticis familiae ſcrinijs

R₂

reno-